Lovosičtí gymnazisté ovládli mezinárodní MF Náboj

Lovosice – S nemalým očekáváním se v minulých dnech vydávala výprava reprezentantů lovosického gymnázia do Prahy. Jeden z jejích týmů zde hodlal atakovat v mezinárodní matematicko-fyzikální soutěži s názvem MF náboj jednu z vůbec nejvyšších příček (soutěž hostilo pražské Gymnázium Christiana Dopplera).

$$\mathbf{E}(\mathbf{r}) = \frac{1}{4\pi\varepsilon_0}\left(\frac{3(\mathbf{p}\cdot\mathbf{r})\mathbf{r}}{r^5} - \frac{\mathbf{p}}{r^3}\right)$$

Uvedené klání odstartovalo ve stejný okamžik na všech řešitelských místech v Česku i na Slovensku, což letos představovalo celkem 272 čtyřčlenných týmů, složených z žáků 8.-9. ročníků ZŠ (resp. odpovídajících ročníků víceletých gymnázií). Cílem je během určitého časového limitu vyřešit co možná nejvíce postupně zadávaných úloh. V počátku se sice na předních místech držely zejména týmy z prestižních velkých pražských gymnázií, ale lovosičtí Kvartáni z týmu GYMLOVO MASTERS se tím nenechali nijak vyvést z míry a trpělivě pracovali na dalších a dalších úlohách. A konečný výsledek byl pro školu doslova excelentní! Uvedené družstvo lovosických gymnazistů (ve složení Eliška Krátká, Šimon Malý, Jan Preiss a Dominik Vrba) totiž zvítězil, a to dokonce v celkovém mezinárodním porovnání! „Jejich výkon představuje pro naši školu skvělou reklamu. Je zároveň potvrzením, že díky úsilí a práci dokážeme směle konkurovat daleko větším zavedeným prestižnějším školám," uvedla k tomu učitelka matematiky Jana Štyksová, která obě družstva v soutěži vedla. Za zmínku stojí i výkon druhého týmu (Jakub Kafka, Linda Vrbová, Lada Krofingerová a Natálie Tichá), který nakonec skončil v osmé desítce celkového pořadí.

Všichni mladí matematici zasluhují uznání za své výkony, vedení školy jim poděkovalo za vzornou reprezentaci gymnázia. **(mb)**

Má být učitel přítel, či diktátor? Ani jedno a od obojího trochu

Studenti čtou a píší noviny DNES

Jako studentka se s učiteli setkávám každý všední den. Někteří z nich jsou přátelští, snaží se působit familiérně. Jiní si nás zase nepustí k tělu a tváří se, jako by byli bohy, povyšují se nad nás. U jedněch jen tiše čekáte, kdy vás pozvou na pivo, a u druhých váháte, jestli se máte odvážit odpovědět, protože kdybyste se mýlili, mělo by to ještě dlouhou dohru.

A který z těchto dvou typů učitelů mi vyhovuje? Ani jeden. Pokud se někdo rozhodne jít cestou pedagoga, musí to být člověk, který má určitou přirozenou autoritu. Pokud se kantor snaží svou autoritu nějak uměle vytvořit, bude všem leda pro smích. A zároveň pokud má někdo dojem, že autorita se skrývá v přátelení se s podřízenými, v tomto případě se studenty, také nemá pravdu. Ideální je zlatá střední cesta. Učitel si musí umět prosadit svou, ale nebylo by na škodu, kdyby také dokázal uznat svou chybu.

Je mi příjemné, pokud se vyučující rozhodne říct nám nějakou historku ze svého života, ale aby se to dělo každý den? Nepotřebuji vědět, v kolik hodin chodí spát a jak se baví po nocích. Vyhovuje mi, když přizná, že je člověk stejně jako my, na rozdíl od toho, kdo se nad studenty povyšuje a pohrdá jimi.

A má tedy být učitel přítelem, či diktátorem? Ani jedno a zároveň od obojího trochu! **Barbora Pokorná**
Gymnázium Lovosice

Bílá pastelka poprvé v Lovosicích

Patnáctý říjen – Mezinárodní den bílé hole – se už počtrnácté stal i dnem, kdy se v ulicích našich měst objevily dvojice dobrovolníků s pokladničkami, do nichž veřejnost mohla přispět na služby pro zrakově postižené: na výuku prostorové orientace a sebeobsluhy později osleplých lidí, na instruktáže ve zvládání kompenzačních pomůcek, na navigační služby, na výcvik vodicích psů, na digitalizaci učebnic i beletrie či na vydávání speciálních časopisů.

Letos poprvé se na Litoměřicku kromě ústeckého Tyfloservisu

přihlásila mezi pořadatele i zdejší Oblastní odbočka Sjednocené organizace nevidomých a slabozrakých ČR, kterou vedou manželé Krajíčkovi z Lovosic.

„Díky vstřícnosti paní Johnové jsme měli v cukrárně na zdejším Václavském náměstí prostor pro informační stánek, kde jsme spolu s nevidomou malířkou Ivou Zuchovou nabízeli poradenství a propagační letáčky. Zájem o naše služby sice nebyl velký, přispěvatelů do kasičky se však v cukrárně a jejím okolí našlo dost."

Do prodeje Bílé pastelky se zapojilo i šest dvojic studentů lovosického gymnázia. „Při informačních schůzkách jsme rozdělili oblasti, v nichž se budou prodejci pohybovat, a velmi mile nás překvapila aktivita některých dvojic, které si místa prodeje samy našly a vyjednaly si příslušná povolení. Jak jsme totiž zjistili, zapojit se do veřejné celostátní charitativní sbírky, byť jste vybaveni veškerými povoleními z Prahy, nebývá jednoduché. Nevěděli jsme například, že nesmí být provozována v prostorách městského úřadu – a tak odtud byly naše pomocnice vykázány. Přesto můžeme být s výsledky sbírky spokojeni. V celém bývalém okrese se do 22 kasiček vybralo 27 994 Kč, z toho bylo 13 884 Kč v 7 kasičkách naší organizace."

Nejvíc peněz vybrala dvojice Tereza Kaplanová – Ondřej Pšenička (na snímku). V jejich pokladničce bylo 2 880 Kč. Tito studenti se tak stali nejlepšími prodejci dokonce v celém Ústeckém kraji. Za odměnu byli i s učitelkou Daňkovou, která je pro pomoc při sbírce získala, pozváni na pátek 15. listopadu na slavnostní setkání v Rezidenci primátora hl. m. Prahy a na exkurzi v Senátu Parlamentu ČR.

Díky si však zaslouží všichni ti, kteří pomáhali s organizací, a hlavně ti, kteří tuto užitečnou sbírku podpořili. Děkujeme.

Stanislava Krajíčková

Piškvorky ovládli Lovosičtí

Napsali jste

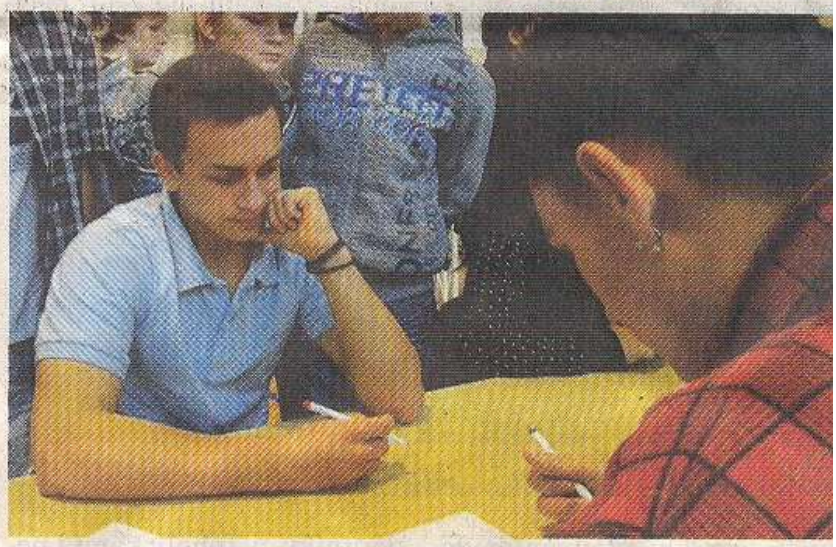

Litoměřicko – Celkem devatenáct týmů z různých škol v okolí se utkalo v litoměřickém oblastním turnaji v pIšQworkách. Rušný začátek velmi brzy vystřídalo soustředění, které bylo ve školní tělocvičně doslova cítit. Do pavouka si cestu našlo osm nejlepších týmů, z nichž čtyři místa obsadilo lovosické gymnázium.

V ranních hodinách 13. listopadu dorazilo s nepatrným zpožděním více jak osmdesát účastníků včetně dozorů. „SWAP 1?" šeptali si překvapeně pIšQworkoví nováčci, když jim pořadatelka vysvětlovala zahájení hry. Jakmile se seznámili s pravidly soutěže, netrpělivě čekali na svoji první hru. Jednotlivé týmy se rozdělily do čtyř skupin a hra mohla začít.

Netrvalo dlouho a už jsme znali vítěze prvních duelů. Vycvičení GRAFICI se pořádně rozjeli, avšak u GYMLOVO D se museli zabrzdit. Pan Ing. Josef Pokorný nám prozradil, že tým GRAFICI byl vybrán z 88 studentů na jejich škole. Oba týmy postoupily ze skupin. Další zápasy jiných družstev byly dost vyrovnané. Nechyběly ani časové remízy, ani zaplnění celého archu. Nejlépe si vedli gymnazisté z Lovosic.

Po dlouhém a napínavém souboji se na nejvyšší příčku dostal GYMLOVO A. Hned za nimi se umístili GRAFICI. Další postup do krajského kola získal po náročných partiích i celkově třetí tým GYMLOVO C.

Celkem v 83 oblastních kolech v pIšQworkách bude až do 15. listopadu poměřovat síly rekordních 1144 přihlášených týmů. Následovat budou krajská kola, z nichž vzejdou finalisté, kteří se utkají ve finále v pátek 29. listopadu na Masarykově univerzitě v Brně.

Lenka Šklubalová

Pořadí:

1. místo: GYMLOVO A (Gymnázium Lovosice) ve složení: Ondřej Zeman(Kapitán), Jiří Zalabák, Antonín Galle, Samuel Štecha, Ondřej Šelder
2. místo: GRAFICI (Střední škola a mateřská škola, Jarošova 23) ve složení: Ondřej Bucek(Kapitán), Kláča, Vratislav Futera, Ondřej Patrovský, Šárka Pauldurová
3. místo: GYMLOVO C (Gymnázium Lovosice) ve složení: Lukáš Winkler(Kapitán), Josef Hlavinka, Josef Beneš, Aleš Plch, Aleš Kubíček

Zemřela profesorka Jarmila Spilková

Profesorka Jarmila Spilková na konci sedmdesátých let.

Dlouholetá členka učitelského sboru naší školy profesorka Jarmila Spilková, jejíž profesní kariéra byla bytostně spjata s lovosickým gymnáziem takřka pětatřicet let, zemřela po dlouhé nemoci v neděli 6. října 2013 ve věku nedožitých osmdesáti let. Smuteční rozloučení se v rodinném kruhu uskutečnilo ve strašnickém krematoriu v Praze.

Profesorka Spilková začala učit biologii a chemii na našem gymnáziu již 1. září 1972 a žáky vedla až do roku 2007. Pro mnohé generace našich gymnazistů absolventů se stala nezpochybnitelným a jednoznačným symbolem naší školy. Na její tradiční, jedinečný a originální přístup ke studentům i škole samotné nelze zapomenout. Čest její památce.

Gymnázium Lovosice, foto: archiv